

**SLUŽBA
SFINTEI CUVIOASE
ĂGAFIA**

LA DECERNIA MARE

Dacă suntem în perioada Pentecostarului, se cântă 3 stihiri ale praznicului și 5 ale Cuvioasei, iar dacă nu suntem în perioada Pentecostarului, atunci se cântă stihirile Cuvioasei pe 8, fiecare stihiră de 2 ori.

După obișnuitul început, cântăm:
Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8,

glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...,

Cu credință și cu dragoste din pruncie ai urmat lui Hristos, Celui ce S-a răstignit pentru noi, iar prin răbdarea îndelungatelor suferințe, te-ai făcut locaș desăvârșit al Duhului

Sfânt. Pentru aceasta, de Dumnezeu înțeleptită Maică Agafia, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Supunându-te poruncii Maicii Domnului, te-ai arătat desăvârșită ascultătoare la chemarea ei și înfruntând cu credință greutatea trupului, te-ai învrednicit de darul facerii de minuni. Pentru aceasta, toți adunați fiind, strigăm ție fericită maică: nu înceta a cere să se mântuiască sufletele noastre.

Deși pruncă fiind, ai lepădat iubirea părintească pentru dragostea lui Hristos, și căutând a-I urma Lui, aleasă de Dumnezeu ai fost pentru a sluji celor suferinzi și în nevoi. Pentru aceasta, cuvioasă maică, cu credință îți strigăm: nu înceta

a cere să se mântuiască sufletele noastre.

Credincioasă fiind chemării tale, maică Agafia, nu te-ai uitat la neputința trupului, ci cu râvnă ai împlinit ascultarea ta până la sfârșitul vieții tale și, astfel, în sfințenie sfârșindu-ți calea, te-ai învrednicit de Împărăția cerurilor împreună cu fecioarele cele înțelepte.

Slavă...,

Sălășluindu-te în locașurile cele cerești și primind răsplata pentru ostenele tale, de la Dătătorul a tot binele, cuvioasă maică, te-ai învrednicit bucuriei celei nespuse, văzând fața lui Hristos Dumnezeu, unde pururea Îl slăvești împreună cu cetele îngerilor.

Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei:**

Trecut-a umbra Legii când Darul a venit; că precum rugul cel aprins nu se mistuia, așa și tu, Fecioară, ai născut și fecioară ai rămas. În locul stâlpului de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va intrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu

schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE

Glasul al 2-lea

Praznuind cinstita pomenire a cuvioasei Agafia, cu credință să o laudăm pe ea, ca una ce s-a făcut biserică vie a lui Hristos Dumnezeu.

Petrecerii celor fără de trupuri, te-ai arătat următoare prin răbdarea suferințelor, prin înfrânare și prin cântarea cea neconținută a psalmilor, fericită maică, ceea ce ești vrednică de laudă.

Slavă...,

Căutând totdeauna spre cele de sus, ai călătorit pe calea cea îngustă din pruncia ta, cuvioasă maică. Pentru care și făcându-te locaș Duhului, în cântări laudându-te, te fericim.

Și acum., a **Praznicului sau a Născătoarei:**

Lauda robilor tăi, ești Născătoare de Dumnezeu, îndrăzneala și puterea, și slava, și adevărata desăvârșire a nădejzii noastre.

LĂ STIHODĂNĂ

Stihurile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești...

Ca o grabnică ajutorătoare te-ai arătat tuturor, fericită maică, săvârșind minuni mărețe, căci a binevoit Cel Preaînalt a te preamări prin darurile Sale, iar noi, adunați fiind, într-un glas slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).*

Dăruindu-te întru totul lui Dumnezeu, ai fost împodobită cu Harul Duhului Sfânt, săvârșind minuni neconținute, cuvioasă maică, și acum pe cei ce aleargă la ajutorul tău, de boli și neputințe îi slobozești, ca izbăviți fiind să slăvească pe Dătătorul a tot binele, pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: *Cei ce nădăjduiesc în El vor cunoaște adevărul, ca unii care și-au pus nădejdea în Domnul, cei*

credincioși vor petrece cu El întru iubire (Înțe. Solomon 3, 9).

Răsărit-ai în pământul Moldovei, de Dumnezeu înțeleptită, maică Agafia, și, nevoindu-te în locașul Adormirii Maicii Domnului din Cușelăuca, te-ai arătat preaslăvită făcătoare de minuni, celor ce cu credință vin și se roagă ție.

Slavă...,

Ăstăzi luminat prăznuiește locașul Maicii Domnului și cu bucurie se veselește, căci are în sine cinstitele moaște ale fericitei Agafia, care izvorăsc mulțime de minuni celor ce vin și cer cu credință, iar noi, adunați fiind, în cântări duhovnicești, laudând-o, o fericim.

Și acum..., a **Praznicului sau a Născătoarei:**

Iată s-a împlinit proorocia lui Isaia: că, fecioară fiind, ai născut, iar după naștere, ca și mai înainte de naștere ai rămas; că Dumnezeu era Cel ce S-a născut, pentru aceasta și firile le-a înnoit. Ci, o, Maica lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în biserica ta, nu le trece cu vederea, ci, ca aceea care ai purtat în brațele tale pe Cel milostiv, spre robii tăi milostivește-te și-L roagă să mântuiască sufletele noastre.

Acum slobozește..., Sfinte
Dumnezeule..., Tatăl nostru...,

**La binecuvântarea pâinilor cântăm
troparul Sfintei de două ori, apoi
Născătoare de Dumnezeu, Fecioară,
bucură-te..., o dată.**

TROPARUL

Glasul al 8-lea:

În răbdarea crucii tale ai
dobândit mântuirea, iar în
cântarea neconținută a
psalmilor, te-ai învrednicit de
rugăciunea curată, Fericită
Maică Agafia. Întru care și
darul facerii de minuni și darul
întrajutorării ai primit de la
Hristos Dumnezeu, pe Care
roagă-L să lumineze și să
mântuiască sufletele noastre.

Dacă nu se face binecuvântarea
pâinilor, se pune troparul Sfintei (o
dată), Slavă..., Și acum..., a
Praznicului, sau al Născătoarei de
Dumnezeu – al Învierii.

LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se
cântă troparul Praznicului (de două ori),
Slavă..., al Sfintei, Și acum..., al
Praznicului.

Dacă suntem în postul Sfinților
Apostoli, se cântă troparul Sfintei (de
două ori), Slavă..., Și acum..., al
Născătoarei de Dumnezeu-al Învierii pe
glasul troparului Sfintei.

După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și
Cuvântul...

Puncă fiind, ai părăsit
casa părinților tăi
pentru a te închina
sfinților ce s-au nevoit
în Lavra Peșterilor din
cetatea Kievului, și neajungând
a-ți săvârși dorința pentru
încercările cele întâmplare,
ocrotită ai fost de Cel Preaînalt,
pentru care și schimbându-ți
viața, te-ai arătat cu adevărat
slujitoare a voii celei
dumnezeiești, fericită maică
Agafia.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului
sau a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu,
care ești ușa cea cerească,
izbăvește din nevoi și primejdii
pe cei ce aleargă cu credință la

tine, ca să mărim preasfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

După a doua catismă, sedeauna a doua,

Glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ăflându-te în fântâna cea părăsită timp de trei ani, deși neputincioasă fiind, ocrotită ai fost de un sfânt înger, din poruncă dumnezeiască, și hrană cerească primind, te-ai întărit în harul cel dumnezeiesc, cuvioasă maică.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei:**

Preacurată Fecioară, te-ai arătat mai sfântă decât Heruvimii și Serafimii, născând pe Făcătorul zidirii, pe Care neîncetat roagă-L să miluiască pe robii tăi, cei ce te măresc pe tine.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: *Ășteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).*

Mărimu-te pe tine, sfântă cuvioasă maică, Agafia, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos Dumnezeuului nostru.

Cu aceste stihuri:

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untului de lemn (Ps. 108, 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16, 4).*

Stih 4: *Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Ps. 29, 11).*

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4, 3).*

Stih 6: *Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (Ps. 29, 4).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule **(de trei ori)!**

După Polieleu, Sedeauna.

glasul al 4-lea:

Podobia: *Dat-ai semn...*

Prin voia cea dumnezeiască, ai fost găsită de păstorul Dimitrie, și adusă în casa părintească, cunoscut-au toți bogăția harului ce era asupra ta, prin vindecarea și tămăduirea celor neputincioși, cu rugăciunile tale, fericită maică Agafia.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei:**

Preacurată Fecioară, ceea ce ești primitoarea Luminii, luminează sufletul meu cel întunecat de patimi, ca pururea cu credință și cu dragoste să te măresc pe tine.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (**Ps. 115, 6**).

Stih: *Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?*

Toată suflarea...

Evangelhia de la Matei
(25, 1-13)

(Caută la Evangelhia de sâmbătă din săptămâna a șaptesprezecea după Pogorârea Sfântului Duh.)

Psalmul 50.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile cuvioasei maicii noastre Agafia, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., **același glas:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,

Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: *Îmiluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Ea o grabnică ajutătoare te-ai arătat tuturor, fericită maică Agafia, săvârșind minuni mărețe, căci a binevoit Cel Preaînalt a te preamări prin darurile Sale, pe care noi, adunați fiind, într-un glas slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

CANOANELE

Canonul Praznicului, cu irmosul pe 8 și canonul sfintei pe 4.

Iar dacă va fi post, canonul Născătoarei de Dumnezeu de la Paraclis pe 8 și canonul Sfintei cu irmosul pe 6.

Canonul Cuvioasei
Cântarea I,
glasul al 6-lea:
Irmosul:

Ea pe uscat umblând Israel cu «urme prin adânc, pe «prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui «Dumnezeu cântare de biruință «să-I cântăm».

Ădunându-ne astăzi toți, împreună duhovnicește să ferim pe cuvioasa Agafia, prin care harul dumnezeiesc revarsă mulțime de minuni, și să slăvim pomenirea ei.

Din pruncie ai fost crescută în dragoste pentru Hristos, de către evlavioșii tăi părinți, Căruia I-ai slujit cu râvnă toată viața, fericită maică.

Slavă...,

Deși pruncă fiind, cu râvnă înflăcărată, ai căutat cele de sus și adevărate, pentru care și vas ales al Duhului Sfânt te-ai arătat, cuvioasă maică Agafia.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ăvându-te pe tine rai înțelegător, care ai primit în pânțec pe Hristos, lemnul vieții, cinstindu-te, te preaslăvim Fecioară.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, «Doamne, Dumnezeu meu, «Care ai înălțat fruntea «credincioșilor Tăi, Bunule, și «ne-ai întărit pe noi pe piatra «mărturisirii Tale».

Înflăcărată după cele cerești, deși pruncă fiind, ai pornit spre Lavra Peșterilor din Kiev,

arătând prin aceasta râvna inimii tale, de a urma pe cei ce au dobândit mântuirea.

Iubind pe Hristos cu desăvârșire, nu te-ai împușinat pentru căderea în fântâna cea părăsită, ci încredințându-te Celui Preaînalt, te-a făcut vas ales al harului Său.

Slavă...,

Trei ani aflându-te în fântâna cea părăsită, deși neputincioasă fiind, ai fost ocrotită de harul dumnezeiesc prin îngerul care îți slujea și întărită fiind cu hrană cerească.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Biserica și locaș dumnezeiesc al Cuvântului fiind, Născătoare de Dumnezeu, fii mie curățire de greșelile mele, Preasfântă Mireasă dumnezeiască.

SEDEALNA

glasul al 2-lea:

Te-ai arătat vas curat Celui ce pentru milostivire S-a făcut asemenea nouă, lui Hristos Celui iubitor de oameni, Care te-a și învrednicit de darul facerii de minuni și a moșteni Împărăția cea de sus. Pentru aceasta, strigăm către tine, cuvioasă maică, rugându-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli și mare milă.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei:**

Pe Cuvântul Tatălui, prin cuvânt L-ai zămislit și mai presus de cuvânt L-ai născut și, după naștere, mai presus de fire și de cuvânt iarăși ai rămas fecioară, ca și mai înainte de naștere.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Hristos este puterea mea, «Dumnezeu și Domnul, cinstita «Biserică cu dumnezeiască «cuviință cântă strigând, din «cuget curat întru Domnul «prăznuim».

Ăflată fiind și adusă în casa părinților tăi, cunoscut-au toți harul lui Dumnezeu ce era asupra ta, prin minunile săvârșite cu rugăciunile tale.

Ăleasă și unsă de harul Duhului Sfânt, multora ai fost ajutătoare în boli și neputințe, cu rugăciunile tale, fericită maică.

Slavă...,

Nu te-ai scârbit de neputința trupului, nici de mulțimea bolilor, fericită, având ochii minții totdeauna privind la cele cerești.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, gonește norii sufletului meu și-mi dă, Stăpână, ca să privesc curat frumusețea cea mântuitoare, a Celui ce negrăit a strălucit din preasfânt pântecul tău, spre lumina neamurilor, preacântată.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Cu dumnezeiască strălucirea «Ta, Bunule, sufletele celor ce «mâneacă la Tine, cu dragoste, «mă rog, luminează-le, ca să Te «vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, «pe Tine Adevăratul Dumnezeu, «Cel ce chemi din negura «greșelilor».

Plecându-te voii Stăpânului tău, cuvioasă maică, și făcând toate cele plăcute Lui, ai primit Evanghelia, adusă ție ca întărire în slujirea ta.

Primind poruncă de la Născătoarea de Dumnezeu, de a-i sluji în locașul închinat Adormirii ei, te-ai arătat grabnică ascultătoare la cele poruncite ție, fericită Maică.

Slavă...,

Ducând viață curată și ascultătoare arătându-te întru toate, cinstită maică, ai părăsit casa părintească și te-ai sălășluit

în locașul închinat Preacuratei Fecioare.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Negrăit chipul nașterii tale, limbile pământenilor și ale îngerilor îl cinstesc, slăvindu-te pe tine Stăpână, cea mai înaltă decât toate făpturile.

Cântarea a 6-a:

Irmos:

Marea vieții văzând-o, «înălțându-se de viforul «ispitelor, la limanul Tău cel lin «alergând, strig către Tine: «Scoate din stricăciune viața «mea, mult-Milostive».

Ăvând totdeauna în gura ta rostirea psalmilor și privirea minții îndreptată spre cele cerești, ai primit ca dar de la Preacurata Fecioară rugăciunea curată, fericită maică.

Luminându-te cu strălucirea Duhului, la ochii cei înțelegători ai sufletului, ai căutat mai mult spre privirea la cele înalte, de Dumnezeu înțeleptită maică, Agafia.

Slavă...,

Dobândind cele desăvârșite și urcând pe scara faptelor bune, te-ai înălțat spre înălțimea vederii celei înțeleghătoare,

primind de la Hristos arătările cele de taină și dumnezeiești.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Din pântecelul tău cel sfânt, a răsărit Soarele dreptății, cel neapus, și pe cei credincioși i-a luminat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacântată.

CONDACUL

glasul al 2-lea:

Dorind viață desăvârșită, supusă ai fost poruncii Maicii lui Dumnezeu și cu tărie răbdând bolile și îndelungata suferință, te-ai învrednicit de darul facerii de minuni, Fericită Maică Agafia, grăbește spre ajutorul nostru, celor ce cu credință pururea te chemăm pe tine.

ICOS

Veniți, adunarea monahilor și mulțimea iubitoare de prăznuire, cu cântări duhovnicești să lăudăm pe vasul cel plin de daruri, pe podoaba fecioarelor, pe cercetătoarea celor bolnavi, pe ascultătoarea cea grabnică în nevoi, pe fericita Agafia, cea de Dumnezeu aleasă, care dă tuturor tămăduiri, căci a dobândit dar de minuni cu dumnezeiască poruncă.

ȘINĂXĂR

În această lună, în ziua a noua, pomenirea Sfintei Cuvioase Agafia de la Cușelăuca.

Fericita Agafia, cum îi spun surorile de la Cușelăuca, s-a născut în anul 1819, în satul Păsățel, în Moldova dintre Bug și Nistru, în familia creștinilor Ioan și Eudochia Maranciuc. Soții Maranciuc duceau o viață creștinească deosebită și mergeau des la locurile sfinte, având o evlavie aparte pentru sfinții din Lavra Peșterilor din Kiev. Micuța Agafia își ruga părinții cu lacrimi în ochi să o ia cu ei la locurile sfinte din Kiev, dar părinții, cunoscând greutățile drumurilor, lăsau copila acasă în grija celor apropiați. Trebuie să ținem cont că, pe acele timpuri, cea mai mare parte a pelerinajului se făcea pe jos și un copil mic era o povară suplimentară pentru drumeți.

Odată, soții Maranciuc au pornit spre Lavra Peșterilor, lăsând-o pe micuța Agafia în supravegherea rudelor. Nu puteau ști de ce fapte minunate în ochii lui Dumnezeu este în stare un copil, a cărui inimă s-a aprins de dorul de a se apropia de moaștele sfinților de la Kiev. La câteva zile după plecarea părinților, micuța Agafia se pornește în pelerinaj spre Kiev, gândind că poate ajunge și singură acolo. Însă Domnul i-a pregătit altă cale. Fiind în drum spre Lavră, în întunericul nopții copila cade într-o fântână pustie și adâncă, traumatizându-și grav ambele picioare. Acest accident i-a

pecetluit viața de mai departe pentru că, chiar după ce a fost găsită, a fost nevoită să stea tot timpul la pat. În această fântână copila a petrecut trei ani, fiind mângâiată și întărită de Dumnezeu și de îngeri, care au hrănit-o cu mană cerească, potrivit unor mărturii.

La întoarcerea lor din Kiev, părinții au suferit mult pierderea fiicei dragi și au plâns-o ca pe o decedată. Iar milostivul Dumnezeu, căutând la suferințele micuței Agafia și la neliniștea părinților ei, S-a îndurat de ei și le-a pregătit o mare bucurie și binecuvântare.

În locurile acelea pământul era foarte roditor, iar pășunile erau acoperite cu o iarbă mustoasă. Nu departe de fântâna părăsită în care petrecea în chip minunat micuța Agafia, își păștea turmele un baci pe nume Dimitriu, care se deosebea de alții prin bunătatea sufletească. Odată, pe când își ducea turma în câmpie și a început a cânta psalmi, a auzit o melodie îngerească care venea din fântână. Astfel, a fost descoperită Agafia. Baciul a scos-o din fântână și a dat de veste părinților. Suferinda Agafia mărturisea mai târziu că în tot acest timp, cât a stat în fântână, veneau la ea doi porumbei care o hrăneau și o încălzeau. Părinții, văzând că ea nu poate să meargă, au pus-o într-un cărucior și au dus-o acasă.

Binecuvântarea Sfântului Munte

Așa a ajuns Agafia în casa părintească unde s-a bucurat de purtarea de grijă și de dragostea apropiaților săi. Însă în viața fetiței

au survenit schimbări: copila vorbăreată și prietenoasă de odinioară s-a scufundat într-o tăcere profundă, petrecând tot timpul în rugăciuni. În această tăcere neînțeleasă a petrecut Agafia câțiva ani, suferind dureri și boli. Dar prin această tăcere, suferință și răbdare a învrednicit-o Dumnezeu de darul facerii de minuni. La patul ei de boală se adunau mulți nenorociți și sărmani, iar Agafia cu sfatul și rugăciunile sale curate le ușura tuturor suferințele. La patul ei din casa părintească a fost vizitată și de către doi călugări athoniți. După mai multe discuții călugării i-au dăruit Agafiei ca semn de binecuvântare a Muntelui Sfânt o Evanghelie, de care ea nu s-a despărțit niciodată.

Casa părinților, unde locuia Agafia, era pentru mulți loc de mângâiere și întărire în credință. Mulți aduceau cadouri bogate în semn de recunoștință și mulțumire pentru rugăciunile ei, prin care Domnul cel multmilostiv îi vindeca pe cei bolnavi, le dădea grai celor muți, întorcea vederea orbilor, întorcea auzul surzilor, îi liniștea pe toți care erau pomeniți de cuvioasa în rugăciunile sale. Însă n-a fost în pronia dumnezeiască ca acea casă, în care locuia Agafia împreună cu părinții săi, să rămână un adăpost pentru cei ce căutau liniște sufletească: Maica Domnului i-a poruncit în vis să se așeze în cea mai săracă mănăstire din Basarabia – mănăstirea Cușelăuca.

Venind la Cușelăuca, Agafia a continuat să facă fapte vrednice de

credință, ajutând oamenii, îndrumându-i și rugându-se pentru ei. Vestea despre binefacerile ei s-a răspândit și la mănăstire au început a veni oameni, nu doar din localitățile apropiate, ci și din locuri mai îndepărtate. Creștinii care veneau din toate părțile la Agafia aduceau diferite daruri și contribuiau la dezvoltarea mănăstirii. Au apărut noi construcții, s-a mărit numărul maicilor și al surorilor, s-a întărit o pravilă mai aspră la mănăstire. Chilia săracă a Agafiei adăpostea și acum oameni cu diferite nevoi și suferințe. Între cei care îi pășeau adeseori pragul cu fel de fel de trebuințe se numără și o diaconiță, căreia Agafia i-a prevestit că, după trecerea ei din viață va deveni stareță în această mănăstire. După acea discuție Agafia i-a dăruit soției diaconului metanii călugărești, ceea ce era și un semn de schimbare a vieții și de conformare cu nevoințele monahale.

Agafia a trăit în mănăstire 42 de ani, timp în care nu s-a ridicat niciodată din pat din cauza bolii, n-a schimbat legea călugărească și a servit drept exemplu tuturor maicilor din mănăstire. Ea a suferit și boli, și amarul vieții, și alte greutăți, pentru care a fost înzestrată de Dumnezeu cu darul înainte-vederii. Ea a prevăzut înflorirea și apoi decăderea vieții mănăstirii, ceea ce s-a și întâmplat în anii prigoanei comuniste, când miliția sovietică a închis bisericile, a naționalizat pământurile mănăstirești, iar pe

măicuțe le-au pus să lucreze în colhoz.

În ultimele luni din viața sa, Fericita Agafia discuta mult cu egumena și cu surorile mănăstirii, îndemnându-i pe toți să-și ducă crucea vieții cu liniște și pocăință. Pe unii creștini îi certa rău, apoi îi liniștea și le promitea rugăciunile ei.

În data de 9 iunie 1873, Agafia s-a împărtășit cu Sfintele Taine și și-a dat sufletul cu pace în mâinile Domnului. Martorii istorisesc că, după ce a primit Sfânta Împărtășanie, fața Agafiei lumina cu o lumină neobișnuită.

În cadrul ședinței Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse din 15.07.2016, în urma prezentării raportului președintelui Comisiei Sinodale pentru Canonizarea Sfinților, PS Pangratie, Episcop de Troițk, la cererea Mitropolitului Vladimir și a Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova, a luat decizia privind canonizarea ascultătoarei Agafia Maranciuc de la mănăstirea Cușelăuca. Pomenirea ascultătoarei Agafia a fost stabilită în ziua trecerii sale la cele veșnice – 9 iunie.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Dătător de rouă cuptorul l-a
«făcut îngerul cuvioșilor tineri;
«iar pe haldei arzându-i
«porunca lui Dumnezeu, pe
«chinuitorul l-a plecat a striga:

«Binecuvântat ești, Dumnezeu
«părinților noștri!»

Primind cele adevărate și
păzind vrednicia cea după
chipul Celui ce ne-a
răscumpărat pe noi, dăruiește
har îmbelșugat celor ce cu
credință aleargă la ajutorul tău.

Locaș preafrumos și plin de
daruri te-ai arătat, de
Dumnezeu înțeleptită maică,
tuturor celor ce te cheamă cu
credință și aleargă la mijlocirea
ta.

Slavă...,

Ai strălucit ca o stea, cu razele
faptelor bune și prin minunile
tale, te-ai făcut cunoscută
tuturor, fericită maică,
tămăduind pe cei ce cu credință
se roagă ție.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Vindecă patimile sufletului
meu, ceea ce ai zămislit Izvorul
nepătimirii, Fecioară, și-mi dă
mie ploi de umilință, cele ce-mi
pricinuesc mie acolo
mângâiere, Născătoare de
Dumnezeu, Preasfântă.

Cântarea a 8-a:

Irmos:

Din văpaie rouă ai izvorât
«cuvioșilor și jertfa dreptului cu
«apă ai ars-o; că toate le faci,

«Hristoase, cu singură voirea
«Ta; pe Tine Te preainălțăm
«întru toți vecii».

Sosind vremea plecării tale, și
împărtășindu-te cu Tainele cele
dumnezeiești, te-ai învrednicit a
dobândi cele nesticăcioase și
veșnice, fericită maică.

Bogăția harului Duhului
Sfânt s-a arătat întru tine,
cuvioasă maică, luminându-te
cu raze dumnezeiești, asemenea
părinților celor de demult.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Împăratul Hristos, pe Care L-
ai slujit din pruncie, de
Dumnezeu aleasă maică, te-a
învrednicit a petrece în
Împărăția cea neînserată,
împreună cu cetele cele
nematerialnice.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Moise mai înainte văzând
rugul nears, aprinzându-se cu
foc în Sinai, mai înainte a
închipuit pântecul tău, Maică
Preacurată. Căci zămislind
Focul cel dumnezeiesc, nu te-ai
ars, ci ai născut pe Făcătorul
lumii, Dumnezeu și om.

Cântarea a 9-a:

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu
«este cu puțință oamenilor, spre

«Care nu cutează a căuta cetele
«îngerești; iar prin tine,
«Preacurată, S-a arătat
«oamenilor Cuvântul întrupat,
«Pe Care mărindu-L cu oștile
«cerești, pe tine te fericim».

Săvârșind alergarea cea
pământească, fericită, ai primit
cununa ostanelilor tale,
urcându-te la cele cerești și
împărățind cu cetele cele de sus.

Bucură-te, mulțime iubitoare
de prăznuire, și te minunează, că
sfintele moaște izvorăsc
tămăduiri și dau celor ce vin cu
credință vindecări în dar,
pentru rugăciunile cuvioasei
Agafia.

Slavă...,

Saltă și te veselește, locașul
Preacuratei Fecioare, și tu,
popor credincios, că ai dobândit
rugătoare și mijlocitoare la Cel
Preainalt pe fericita maică
Agafia.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lăudăm preacurată nașterea
ta, Născătoare de Dumnezeu,
prin care toți ne mântuim și din
lanțurile morții, și din păcatul
cel cumplit, și din legăturile
iadului scăpăm.

LUMINÂNDA

Cea o stea prealuminoasă ai strălucit în pământul nostru, cuvioasă maică, iar cinstitele tale moaște izvorăsc minuni tuturor celor ce cu credință aleargă la ajutorul tău. Pentru aceasta, te rugăm, fericită, cere Mântuitorului tuturor să dea iertare de greșeli celor ce cu dragoste săvârșesc cinstită pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei:**

La tine, Preasfântă, singurul Acoperământ cel tare al credincioșilor, scap, spre tine îmi pun nădejdea mântuirii mele; Stăpână de Dumnezeu Născătoare, nu mă trece cu vederea.

LĂ LAȚDE

Se pun stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Sfintei.

Iar de va fi în post, numai ale Sfintei pe 4, cântându-se prima stihiră de două ori.

Stihirile Sfintei,
glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești...

Dobândind cămara cea cerească, împreună cu fecioarele cele înțelepte, fericită, de unde ai și primit darul de a vindeca

bolile și neputințele, cu credință te rugăm: cere să se mântuiască sufletele noastre.

Pomenirea ta cea sfântă și plină de darurile Sfântului Duh, este cu adevărat vrednică de laudă, căci luminează cu dumnezeiești raze, mulțimea credincioșilor și îndeamnă să te slăvească pe tine, cuvioasă maică.

Ădunându-ne astăzi toți împreună, să cinstim cu credință pe fericita maică, Agafia, care revarsă râuri de tămăduiri și risipește supărările de tot felul de patimi prin Duhul cel dumnezeiesc.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Din pruncie ai fost aleasă de Mântuitorul Hristos și pe sineți Lui te-ai dăruit, cuvioasă. Deși neputincioasă fiind, ai fost împodobită cu darul tămăduirii și al slujirii celor neputincioși. Pentru aceasta, și cununa cea nesticăcioasă din mâna Lui ai luat; Căruia roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm, roagă-te, Stăpână, cu

cuvioasa Agafia, să miluiască sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LĂ LITURGHIE

Fericirile din canonul Praznicului, cântarea de rând, pe 4, și din canonul Sfintei, cântarea a 6-a, pe 4.

Dacă suntem în post, din canonul Sfintei cântarea a 3-a și a 6-a, pe 8.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Ăvând totdeauna în gura ta rostirea psalmilor și privirea minții îndreptată spre cele cerești, ai primit ca dar de la Preacurata Fecioară rugăciunea curată, fericită maică.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Luminându-te cu strălucirea Duhului, la ochii cei înțelegători ai sufletului, ai căutat mai mult spre privirea la cele înalte, de Dumnezeu înțeleptită maică Agafia.

Slavă...,

Dobândind cele desăvârșite și urcând pe scara faptelor bune, te-ai înălțat spre înălțimea vederii celei înțelegătoare, primind de la Hristos arătările cele de taină și dumnezeiești.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Din pântecel tău cel sfânt, a răsărit Soarele dreptății, cel neapus, și pe cei credincioși i-a luminat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacântată.

TROPĂRYL

Glasul al 8-lea:

În răbdarea crucii tale ai dobândit mântuirea, iar în cântarea neconținută a psalmilor, te-ai învrednicit de rugăciunea curată, Fericită Maică Agafia. Întru care și darul facerii de minuni și darul întrajutorării ai primit de la Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L să lumineze și să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL

glasul al 2-lea:

Dorind viață desăvârșită, supusă ai fost poruncii Maicii lui Dumnezeu și cu tărie răbdând bolile și îndelungata suferință, te-ai învrednicit de darul facerii de minuni, Fericită Maică Agafia, grăbește spre ajutorul nostru, celor ce cu credință pururea te chemăm pe tine.

APOSTOLUL

Prochimen, Glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: *Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?*

Epistola întâi către Corinteni (9, 2-12) „Fraților, voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul...”

(Caută duminică din săptămâna a 11-a după Pogorârea Sfântului Duh.)

EVANGHELIA

Evangelia de la Luca (7: 36-50)

„În vremea aceea unul din farisei L-a rugat pe Iisus ...”

(Caută la Evangelia de luni din săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Sfântului Duh.)

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

